

Jak motywować dzieci do utrwalania prawidłowej wymowy w domu?

O czym należy pamiętać wykonując ćwiczenia logopedyczne w domu?

- **Zadbaj o stałą porę wykonywania ćwiczeń.** Dziecko łatwiej zaakceptuje konieczność wykonywania ćwiczeń logopedycznych, jeśli staną się one częścią codziennego rytuału. W przypadku młodszych dzieci jako punkt odniesienia w czasie można wybrać rodzaj zajęć, po których, lub przed którymi następują ćwiczenia (np. ćwiczymy dwa razy dziennie – raz po obiedzie, a raz przed dobranocką).
- **Lepiej ćwiczyć krócej, po kilka razy dziennie niż raz a długo.** Wówczas ćwiczenia nie będą takie nużące. Takie rozłożenie w czasie ma też korzystny wpływ na kształtowanie się **nawyków prawidłowego mówienia**. Dziecko stopniowo przyzwyczaja się do tego, aby regularnie zwracać uwagę na to, jak mówi, a nie tylko raz w tygodniu w gabinecie logopedycznym. W ten sposób wypracowuje u siebie mechanizm autokontroli mowy i sprawniej przejdzie etap utrwalania w mowie spontanicznej.
- **Zadbaj o to, aby jak najwięcej uczyć poprzez zabawę.** Ćwiczenia nie mogą być dla dziecka karą, tylko przyjemnością. Można zaopatrzyć się w kilka atrakcyjnych pomocy dydaktycznych lub przygotować je razem z dzieckiem. Własnoręczne przygotowanie pomocy do ćwiczeń dodatkowo wzmocni poczucie więzi między nami i dzieckiem, a także sprawi, że dziecko chętniej weźmie udział w „wykorzystaniu” nowej zabawki dydaktycznej. Można też wykorzystać ulubione zabawki dziecka, aby wpleść w zabawę „logopedyczne treści edukacyjne” (np. wyrazy zawierające ćwiczoną głoskę lub ćwiczenia buzi, języka, ćwiczenia oddechowe, ćwiczenia emisji głosu).
- **Unikaj zwrotu „ćwiczenia logopedyczne”, kiedy próbujesz nakłonić dziecko do wykonywania tychże.** Lepiej mówić

„zabawa”, albo po prostu nazwać czynność, którą będzie wykonywana, np. „będziemy gimnastykować buzię i język”. Oczywiście nie popadajmy w przesadę w unikaniu zwrotu „ćwiczenia logopedyczne” :)

- A co jeśli czasem trzeba wykonać żmudne i mało ciekawe ćwiczenia? **Przeplataj zabawę nauką!** Równie dobrze można poprosić dziecko o powtarzanie słów, zwrotów i zdań kiedy koloruje lub bawi się czymś spokojnie, albo wykonywać miny przed lustrem podczas codziennych czynności higienicznych. **Nie bójcie się żmudnych ćwiczeń!** Nasze pociechy muszą przyzwyczajać się, do tego, że od czasu do czasu trzeba zrobić coś, co jest z pozoru nieciekawe i nudne. Raczej staraj się pokazać, że nawet pozornie nudne zajęcia można uczynić przyjemnymi, jeśli się odpowiednio za to zabrać.
- **Rozwijaj u dziecka prawidłową wymowę angażując wiele zmysłów.** Im więcej zmysłów dziecka zaangażujemy w rozwój i kształtowanie prawidłowej mowy i komunikacji, tym skuteczniejsze będą nasze zabiegi i działania w tej sferze.
- **Wykorzystuj każdą naturalną sytuację,** aby „przemycić” kilka słówek do utrwalenia lub ćwiczeń.
- **Ćwicz razem z dzieckiem.** Czasem dorośli wstydzą się robienia dziwnych min przed lustrem. Niepotrzebnie! Nasza buzia jest pięknym narzędziem. Jeśli należysz do tych „wstydliwych” – pozbadź się fałszywego wstydu i docień, co nasza buzia i język potrafią zrobić. Pewnie sam będziesz zaskoczony!
- **Staraj się przystępować do ćwiczeń zrelaksowanym** (dotyczy to zarówno dorosłych, jak i dziecka). Nie odkładaj ćwiczeń na sam koniec dnia, kiedy wszyscy są zmęczeni. Trudniej wówczas współpracować i efekty też będą gorsze.

- **Zaangażuj całą rodzinę do zabaw utrwalających wymowę.** Można pokazać domownikom, jak się „bawić w poprawne mówienie” i bawić się razem! Dla dziecka będzie to przyjemna odmiana i przede wszystkim czas spędzony z najbliższymi.
- **Dbaj o prawidłowość własnej wymowy.** Bywa, że dorośli mówią niedbale, zbyt szybko, mało wyraźnie. Pamiętaj, że przykład idzie z góry! Zadbaj o prawidłowość własnej wymowy na miarę swoich możliwości.
- **Uświadamiaj dziecko, jakie skutki przyniosą wykonywane ćwiczenia.** Młodszym dzieciom możemy powiedzieć, że język będzie silny, buzia będzie umiała robić różne trudne sztuczki, a słowa, które wydawały się do tej pory trudne do wymówienia będą „odczarowane”, czy też „obudzone z głębokiego snu”, bo wszystkie chcą być używane.
- **Bądź cierpliwy i konsekwentny.** Nie wolno wyśmiewać dziecka, jego wady ani braku postępów. Czasem mijają długie tygodnie zanim pojawią się pierwsze efekty terapii. Konsekwencja w realizowaniu ćwiczeń logopedycznych w domu jest ubezpieczeniem sukcesu!
- **Regularnie kontaktuj się z logopedą prowadzącym terapię,** aby konsultować postępy i sposób wykonywania ćwiczeń.

Ważna kwestia: Motywacja

Motywacja do ćwiczeń to coś, co raczej nie przyjdzie samo. Jeśli jesteście szczęściarzami, których dziecko „samo chce”, to wspaniale! Pamiętajcie jednak, że nawet najchętniej współpracujące dziecko miewa czasem „przestoje” w rozwoju i swoje „kryzysy” związane z motywacją do ćwiczeń. Są one zjawiskiem naturalnym. Motywację trzeba cegiełka po cegiełce budować i wzmacniać.

Motywowanie dziecka do ćwiczeń logopedycznych w domu *zaczynj od... siebie!* Tak, tak, to nie żart. Czasem my dorośli mamy większy problem do zmotywowania samych siebie do ćwiczeń w domu. W ogromnym pędzie codzienności, w niezliczonej ilości obowiązków i kłopotów, traktujemy takie ćwiczenia jako „jeszcze jeden ciężki kamień w naszym plecaku”. A można przecież inaczej. Jeśli potraktujemy ten czas jako „bycie razem”, dołożymy do wszystkiego dobrą zabawę i więź emocjonalną, to efekty przyjdą łatwiej niż się spodziewamy.

Chwal dziecko nawet za najmniejsze postępy – nic tak nie zmotywuje do dalszej pracy jak **pochwały ze strony bliskich i ważnych dla niego osób**. W trakcie ćwiczeń wystarczy krótkie i entuzjastycznie wypowiedziane: „Dobrze!”, „Świetnie!”, „Dobrze sobie radzisz!”, „Właśnie tak!”, „Super!”, „Pięknie!”. Tuż po ćwiczeniach podsumujmy krótko pracę dziecka: „Świetnie Ci dziś poszło!”, „Mówisz coraz wyraźniej!”, „Dobra robota! Brawo, tak trzymaj!”.

Małe (częstkowe) nagrody rzeczowe – Dziecko musi wiedzieć, że robi postępy. Jeśli ładnie dziś ćwiczyło nagroź jego ciężką pracę. Przygotuj tabelę w której będziecie naklejać naklejki, przybijać stempelki, rysować małe obrazki **za dobre wykonanie ćwiczeń w ciągu dnia**. Dzieci ucieszą się też z małych porcji smakołyków jako nagrody (najlepiej „przemycić” zdrowe przysmaki naszych milusińskich!).

Duże nagrody – otrzymywane przez dziecko po osiągnięciu pewnego etapu (np. uzbieraniu określonej liczby naklejek, stempelków czy obrazków – nagród częstkowych). Może to być wyjście do jakiegoś „przybytku” zabaw, zrobienie razem z mamą i tatą jakiejś niecodziennej rzeczy. Umówmy się wcześniej, co będzie nagrodą i po jakim etapie dziecko może ją otrzymać. Przypominajmy często o tzw. „dużej nagrodzie”.

Źródło: www.logopediapraktyczna.pl